

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, algemene vergadering van de afdeling wetgeving, op 16 november 1994 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, ondertekend te Brussel op 8 maart 1994", heeft op 13 december 1994 het volgend advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Ter uitvoering van artikel 167, § 4, van de Grondwet bepaalt artikel 92bis, § 4ter, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 5 mei 1993 :

"De nationale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten sluiten in ieder geval een samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het sluiten van de verdragen die niet uitsluitend betrekking hebben op de aangelegenheden waarvoor de Gemeenschappen of de Gewesten bevoegd zijn en over de nadere regelen voor de rechtsgedingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege zoals bedoeld in artikel 81, § 7, vierde lid.

In afwachting van dit samenwerkingsakkoord worden de Regeringen in ieder geval betrokken bij de onderhandelingen over die verdragen en bij de rechtsgedingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege zoals bedoeld in artikel 81, § 7".

Het voor advies aan de Raad van State voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot goedkeuring van het verplichte samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het sluiten van "gemengde verdragen", d.i. de verdragen die niet uitsluitend betrekking hebben op de aangelegenheden waarvoor de federale Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten bevoegd zijn.

De Raad van State stelt vast dat de andere aangelegenheid waarvoor de voornoemde bijzondere wetsbepaling een verplicht samenwerkingsakkoord voorschrijft, met name de rechtsgedingvoering voor een internationaal of supranationaal rechtscollege in "gemengde" aangelegenheden,

.../...

reeds het voorwerp is geweest van een afzonderlijk samenwerkingsakkoord van 11 juli 1994, dat bekendgemaakt werd in het Belgisch Staatsblad van 1 december 1994. Hieromtrent ondervraagd, heeft de gemachtigde namens alle betrokken overheden het volgende schriftelijk antwoord verstrekt :

"De tekst van de bijzondere wet stelt niet uitdrukkelijk dat de regels inzake het sluiten van gemengde verdragen en de regels over de internationale rechtsgedingvoering in één enkel samenwerkingsakkoord moeten worden opgenomen.

De redenen waarom parlementaire goedkeuring vereist is voor het samenwerkingsakkoord inzake gemengde verdragen, zijn uiteengezet in de memorie van toelichting.

Het andere samenwerkingsakkoord dient niet aan de goedkeuring van het Parlement te worden onderworpen omdat het enkel afspraken bevat inzake praktische modaliteiten. Deze laatste hebben betrekking op de wijze waarop de uitvoerende machten zich organiseren voor wat betreft het optreden van België vóór internationale of supranationale rechtscolleges".

*

*

*

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. In een omstandig advies van 21 oktober 1992 heeft de afdeling wetgeving van de Raad van State in verenigde kamers de redenen uiteengezet waarom de ontwerpen houdende goedkeuring van internationale verdragen en van samenwerkingsakkoorden aan het advies van de afdeling wetgeving

.../...

van de Raad van State zijn onderworpen (1). Het gaat om ontwerpen die zelf geen normatieve bepalingen bevatten, maar die akten van internationaal recht of intern recht goedkeuren die wel bepalingen van die aard inhouden. Opdat de raadpleging van de Raad van State niet uitgehold zou worden, mag zij dan ook niet uitsluitend betrekking hebben op de bepalingen - zonder het minste normatieve karakter - van het ontwerp van goedkeuringsdecreet, maar dient zij tevens - en vooral - betrekking te hebben op de normatieve bepalingen van de akten die aan goedkeuring onderworpen zijn. Aldus dient de afdeling wetgeving van de Raad van State haar advies uit te breiden tot de inhoud van het verdrag of van het samenwerkingsakkoord (2). De opvatting van het Arbitragehof in de uitoefening van zijn controle a posteriori is niet anders (3).

2. Omdat het samenwerkingsakkoord een aantal juridische onduidelijkheden bevat, die niet worden opgehelderd door de toelichting bij het samenwerkingsakkoord, werden daaromtrent vragen voorgelegd aan alle gemachtigde

(1) Advies L. 21.682/VR, Gedr. St., Br. H. R., 1992-93, nr. A-219.

(2) Voor de samenwerkingsakkoorden : zie MOERENHOUT, R. en SMETS, J., De samenwerking tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, Antwerpen, 1994, nr. 227, p. 160, met vermelding van verscheidene adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

(3) Ook het Arbitragehof betreft de inhoud van het samenwerkingsakkoord bij zijn onderzoek : Arbitragehof, arrest nr. 17/94 van 3 maart 1994 (B.1.), B.S., 13 april 1994.

ambtenaren van de partijen bij het samenwerkingsakkoord, met de suggestie om tot een gezamenlijk antwoord te komen met het oog op een uniforme interpretatie van het samenwerkingsakkoord. Ingaande op deze suggestie werd, na onderling overleg tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, een gezamenlijk antwoord op de gestelde vragen gegeven. Omdat die antwoorden decisief kunnen zijn voor de latere interpretatie en toepassing van het samenwerkingsakkoord, worden zij op de passende plaats in extenso weergegeven.

3. Volgens het enig artikel van het ontwerp zal het samenwerkingsakkoord vanaf 8 maart 1994, de datum van zijn ondertekening, volkomen uitwerking hebben. Ondervraagd over de reden van deze terugwerking van het samenwerkingsakkoord en vooral over de weerslag hiervan op de reeds sedert 8 maart 1994 gesloten "gemengde verdragen", heeft de gemachtigde het volgende schriftelijk antwoord verstrekt :

"1. De goedkeuringswet, -ordonnantie en -decreten voorzien de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord op de datum van ondertekening van dit akkoord. Het is de bedoeling van de grondwetgever en van de bijzondere wetgever om de procedures voorzien in dit akkoord te laten gelden voor de nog te sluiten gemengde verdragen (zie art. 3, § 4ter, van de bijzondere wet van 5 mei 1993). Gezien de algemene bevoegdheid inzake buitenlands beleid van de ICBB (1), kan deze instantie op ieder moment gevat worden indien m.b.t. reeds ondertekende verdragen problemen ontstaan omtrent het gemengd karakter.

(1) Met de afkorting ICBB bedoelt de gemachtigde de Interministeriële Conferentie voor het buitenlands beleid.

2. De bekrachtiging van een reeds vroeger ondertekend gemengd verdrag gebeurt, conform de Grondwet, door de Koning.

3. Wat betreft de reeds ondertekende verdragen, gelden de bestaande regels. Indien het om een gemengd verdrag gaat, dienen alle betrokken parlementen hun goedkeuring te geven. De Raad van State wordt, zoals wettelijk bepaald, om een advies verzocht voor elk ontwerp van goedkeuringswet en/of decreet of ordonnantie".

Volgens dit antwoord is het blijkbaar niet de bedoeling de regels van het samenwerkingsakkoord retroactief toe te passen op de reeds sedert 8 maart 1994 gesloten "gemengde verdragen". Nog afgezien van de vraag of zulks wel praktisch mogelijk is, ziet de Raad van State geen reden om het goedkeuringsdecreet te laten terugwerken. De geldigheid van de instemming met een verdrag dat na 8 maart 1994 gesloten zou zijn, zonder dat bij de voorbereiding van het verdrag reeds anticipatief rekening gehouden werd met de bepalingen van het samenwerkingsakkoord, zou dan immers betwist kunnen worden. Bovendien is het zeer de vraag of bij een samenwerkingsakkoord afgeweken kan worden van de overgangsregeling waarin, precies voor de bedoelde situatie, is voorzien door artikel 92bis, § 4ter, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

.../...

4. Voor de regeling van de geschillen die tussen de "contracterende" partijen bij een verplicht samenwerkingsakkoord rijzen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van dat akkoord, bevat artikel 92bis, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bijzondere regelen. Volgens die regelen worden die geschillen beslecht door een bij de wet opgericht rechtscollege (1) en moet het desbetreffend samenwerkingsakkoord de wijze van aanwijzing van de leden van dat rechtscollege - behalve wat de voorzitter betreft - regelen, evenals een regeling bevatten voor de werkingskosten van dat rechtscollege. Het thans voor advies aan de Raad van State onderworpen samenwerkingsakkoord bevat geen regeling voor beide voornoemde aspecten. Het komt de betrokken partijen toe om hierin nog te voorzien, bij wege van een aanvullend samenwerkingsakkoord.

5. De tekst van het samenwerkingsakkoord is in een zeer gebrekkige taal gesteld en zou sterk kunnen worden

(1) Zie de wet van 23 januari 1989 op het rechtscollege bedoeld bij artikel 92bis, § 5 en § 6, en artikel 94, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

verbeterd en vereenvoudigd. Vooral de Nederlandse tekst is op vele punten vatbaar voor verbetering (1).

OPMERKINGEN BIJ DE INHOUD VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD.

Artikel 2.

1. Omtrent deze bepalingen heeft de gemachtigde namens alle betrokken overheden de volgende verduidelijkingen verstrekt :

"1. Artikel 2 van het samenwerkingsakkoord dient gelezen in functie van artikel 1.

Het is enkel zodra de federale Regering het initiatief neemt, hetzij op basis van artikel 1, § 1, van het samenwerkingsakkoord, hetzij op basis van artikel 1, § 3, van dit akkoord, om onderhandelingen

-
- (1) Bij wege van voorbeeld had men telkens "de Inter-ministeriële Conferentie voor het buitenlands beleid" moeten schrijven, "aanvatten" in plaats van "aanknopen" (artikel 1), "sluiten" in plaats van "afsluiten" (artikelen 2 en 5), "verdragsluitende partij of partijen" in plaats van "tegenpartij" (artikel 2), "verdrag" in plaats van "akkoord" (artikel 2), "authenticiseren" in plaats van "authenticificeren" (artikel 7), "aangewezen" in plaats van "aangeduid" (artikel 8), "gemachtigd" in plaats van "gemandateerd" (artikel 8), "Zodra" in plaats van "Van zodra" (artikel 9), "geven kennis van" in plaats van "zullen inlichten" (artikel 10), "ter zake" in plaats van "er terzake" (artikel 11), "en" in plaats van "en/of" (artikelen 8, 9 en 13), "laat" in plaats van "zal laten" (artikel 15), "registratie" in plaats van "inschrijving" (artikel 16), "Dit" in plaats van "Het onderhavige" (artikel 18). In de artikelen 5 en 11 had het woord "diverse" weggelaten moeten worden.

.../...

aan te knopen inzake verdragen die bevoegdheden bevatten die niet uitsluitend behoren tot de aangelegenheden waarvoor Gemeenschappen, Gewesten of de federale Staat bevoegd zijn, dat de verdere procedures voorzien in het samenwerkingsakkoord van toepassing zijn.

2. Het akkoord gaat uitdrukkelijk uit van een consensusmodel tussen alle bevoegde overheden (federale Staat, Gemeenschappen, Gewesten) :

- de consensus behelst zowel het principe van het sluiten door België van een gemengd verdrag als de modaliteiten hiervoor, met name de al dan niet deelname van alle bevoegde Belgische overheden. Indien België een verdrag sluit zonder deelname van alle overheden dient dit vooraf aan de tegenpartij meegedeeld. Het sluiten van het verdrag hangt dan uiteraard af van de wil van de tegenpartij(en);
- indien er over het principe en de modaliteiten van het sluiten van een gemengd verdrag geen consensus bestaat, kan België dit verdrag niet sluiten. Dit impliceert dat de federale overheid of een deelgebied niet autonoom kan beslissen dit verdrag te sluiten, enkel voor hun bevoegdheden".

2. Ter beoordeling van artikel 2 van het samenwerkingsakkoord dient de Raad van State eraan te herinneren dat een verdrag elke verdragsluitende partij in beginsel bindt ten opzichte van haar gehele grondgebied. Afwijkingen op dit beginsel zijn evenwel mogelijk; het volstaat dat de bedoeling daartoe blijkt uit het verdrag zelf of dat zij op een andere wijze is komen vast te staan (artikel 29 van het Verdrag inzake het verdragenrecht, ondertekend te Wenen op 23 mei 1969 (1), en artikel 29 van het Verdrag inzake het verdragenrecht tussen Staten en internationale organisaties

(1) Goedgekeurd bij wet van 10 juni 1992.

of tussen internationale organisaties, ondertekend te Wenen op 21 maart 1986 (1)).

Er wordt aangenomen dat zulke afwijking kan blijken uit een voorbehoud dat een bepaalde Staat maakt, ter gelegenheid van de ondertekening, bekrachtiging of toetreding, ten aanzien van de toepassing van het verdrag op zijn grondgebied (2).

Artikel 2 van het samenwerkingsakkoord lijkt in dat kader gelezen te moeten worden. Overeenkomstig het tweede lid moet de Minister van Buitenlandse Zaken de overige verdragsluitende partijen er reeds tijdens de onderhandelingen op wijzen dat, wat België betreft, het verdrag niet voor het gehele grondgebied zal kunnen gelden. Indien die andere partijen hierin geen reden zien om de onderhandelingen te staken en het verdrag alsnog tot stand komt, kan België dan op het ogenblik van de ondertekening een voorbehoud formuleren in verband met de toepassing van het verdrag op zijn grondgebied. In dat geval zal de Koning, met toepassing van artikel 12 van het samenwerkingsakkoord, het verdrag kunnen bekrachtigen, zonder dat de instemming is bekomen van de wetgevende vergadering van de overheid die het verdrag niet ondertekend heeft.

(1) Goedgekeurd bij wet van 8 juni 1992.

(2) SINCLAIR, I., The Vienna Convention on the law of treaties, Manchester, 1984, 2de uitg., 91.

3. Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting blijkt dat, bij afwezigheid van consensus in de Interministeriële Conferentie, hetzij over het principe, hetzij over de modaliteiten van het sluiten van een "gemengd verdrag", het Koninkrijk België dit verdrag niet kan sluiten.

Het ontbreken van een consensus blijkt bovendien met zich te brengen dat noch de federale Staat, noch een Gemeenschap of een Gewest het "gemengd verdrag" kunnen sluiten. Het is echter niet onmogelijk dat de andere verdragsluitende partijen ermee instemmen om het verdrag te ontdoen van de bepalingen die daarvan, naar Belgisch recht, een "gemengd verdrag" maken. Vanuit grondwettelijk oogpunt is er dan geen bezwaar dat de federale Staat, een Gemeenschap of een Gewest afzonderlijk een verdrag sluit waarvan de bepalingen nog uitsluitend tot de bevoegdheidssfeer van de federale Staat, de Gemeenschappen respectievelijk de Gewesten behoren, en dat dus niet langer als een "gemengd verdrag" mag worden beschouwd.

4. De in het samenwerkingsakkoord geregelde procedure dient verder getoetst te worden aan het internationaal recht, meer bepaald het verdragenrecht.

Zoals uit het antwoord van de gemachtigde blijkt, is een consensus in de schoot van de Interministeriële Conferentie niet voldoende opdat een "gemengd verdrag" gesloten zou kunnen worden zonder de deelneming van alle betrokken Belgische overheden. De overige verdragsluitende partijen dienen immers met die werkwijze akkoord te gaan.

.../...

Bovendien moet het voorbehoud, dat België bij het ondertekenen van het verdrag (of bij de toetreding tot een verdrag) zou formuleren, om geldig te zijn, voldoen aan de vereisten die het internationaal recht ter zake stelt. Die vereisten zijn grotendeels gecodificeerd in de Verdragen van Wenen inzake het verdragenrecht (1).

Aldus moet een voorbehoud, als het niet verboden is door het verdrag zelf of als het behoort tot de categorie van de toegelaten voorbehouden, in elk geval verenigbaar zijn met het voorwerp en het doel van het verdrag.

In dit verband moet erop gewezen worden dat de internationale praktijk uitwijst dat de beperking van de werking van verdragen tot bepaalde delen van het grondgebied van een Staat op een groeiende weerstand is gestuit, wegens de onverenigbaarheid van die praktijk met de beginselen van rechtszekerheid en van wederkerigheid der verdragsverplichtingen (2).

Vooraf bij multilaterale verdragen, zoals de verdragen gesloten in het kader van de Europese Unie, is de

(1) Artikel 19 van het Verdrag inzake het verdragenrecht (23 mei 1969) en artikel 19 van het Verdrag inzake het verdragenrecht tussen Staten en internationale organisaties of tussen internationale organisaties (21 maart 1986). Zie eveneens het advies van het Internationaal Gerechtshof van 28 mei 1951 inzake de voorbehouden bij het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van het misdrijf genocide, Recueil C.I.J., 1951, 15.

(2) Raadpleeg DEHOUSSE, R., *Fédéralisme et relations internationales*, Brussel, 1991, 185-186.

handelingsruimte van de nationale onderhandelaars wegens het groot aantal verdragsluitende partijen uiterst beperkt (1).

Met betrekking tot de Europese Gemeenschapsverdragen wordt trouwens aangenomen dat geen enkel voorbehoud toegelaten is (2).

Artikel 9.

1. Omtrent deze bepaling heeft de gemachtigde namens alle betrokken overheden de volgende toelichting verstrekt :

"De Minister van Buitenlandse Zaken stuurt een voor eensluidend verklaard afschrift van een verdrag naar alle betrokken overheden en naar de Raad van State. Het is mogelijk dat de goedkeuringsprocedure door een Gewest en/of Gemeenschap vroeger wordt ingezet dan door de federale overheid : de Raad van State geeft zijn advies op basis van de aanvragen die worden gedaan conform Titel II, 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Er dient uiteraard niet te worden gewacht tot de federale overheid een afschrift van het gemengd verdrag overmaakt aan de Raad van State. De Gewesten en/of Gemeenschappen zullen de goedkeuringsprocedures slechts inleiden nadat ze een voor eensluidend verklaard afschrift hebben verkregen van de Minister van Buitenlandse Zaken".

(1) Ibidem, 185.

(2) Raadpleeg de beschikking van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 22 juni 1965, Acciaierie San Michele, Jur., 1967, (33), 36; TAVERNIER, P., commentaar bij artikel 247 EG-Verdrag, in CONSTANTINESCO, V., JACQUÉ, J.P., KOVAR, R. en SIMON, D., Traité instituant la CEE. Commentaire article par article, Parijs, 1992, (1589), p. 1589, nr. 1.

2. De vraag rijst welke de bedoeling is van de mededeling van het eensluidend verklaard afschrift van het "gemengd verdrag" aan de Raad van State. Dergelijke mededeling vanwege de federale overheid gebeurt immers normaal slechts wanneer het desbetreffende verdrag voorwerp is van een wetsontwerp houdende goedkeuring van dat verdrag, waarover het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt gevraagd. Ook de ontwerpen van decreet en ordonnantie houdende instemming met hetzelfde verdrag moeten krachtens de vigerende wetgeving door ieder van de betrokken overheden voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd, in welk geval de tekst van het verdrag hierbij moet worden gevoegd, ongeacht of de Raad van State reeds een adviesaanvraag vanwege de federale overheid heeft ontvangen.

De Raad van State gaat er dan ook van uit dat de verplichte mededeling door de federale overheid, krachtens artikel 9 van het samenwerkingsakkoord, een louter informatief oogmerk heeft.

Artikel 12.

1. Omtrent deze bepaling heeft de gemachtigde namens alle betrokken overheden de volgende toelichting verstrekt :

"1. Alle entiteiten die het verdrag mede gesloten hebben, dienen de instemming te vragen van hun respectieve parlementen. Indien één van die parlementen de goedkeuring weigert, kan de Koning niet ratificeren.

2. De tekst van het samenwerkingsakkoord voorziet dat enkel de Koning gemengde verdragen ratificeert. Hij doet dit zodra de goedkeuringsprocedures in de respectieve parlementen beëindigd zijn.

.../...

Uitstel van ratificatie kan enkel indien alle betrokken overheden hiermee akkoord zijn. Een beslissing hierover wordt in de ICBB genomen".

2. Die toelichting maakt duidelijk dat de Koning een "gemengd verdrag" alleen dan kan bekrachtigen wanneer de wetgevende vergaderingen van alle bij het sluiten van het verdrag betrokken overheden daarmee hun instemming hebben betuigd, zodat de weigering van instemming door één wetgevende vergadering de bekrachtiging onmogelijk maakt. Uit dezelfde toelichting juncto de toelichting bij artikel 2 vloeit ook voort dat de Koning een "gemengd verdrag" kan bekrachtigen, zonder instemming van de overheid die met toepassing van artikel 2 het verdrag niet mede heeft gesloten. Een en ander zou in een aanvullend samenwerkingsakkoord kunnen worden gepreciseerd.

3. De verstrekte uitleg omtrent het uitstel van bekrachtiging zou best in een aanvullend samenwerkingsakkoord worden opgenomen.

Artikelen 18 en 19.

Namens alle betrokken overheden heeft de gemachtigde de volgende toelichting verstrekt :

"De bijzondere wet verplicht de federale Staat, de Gewesten en de Gemeenschappen om een samenwerkingsakkoord te sluiten. Eenzijdige opzegging door één enkele partij is dus niet mogelijk. Enkel wijzigingen of een nieuw akkoord zijn mogelijk".

.../...

Artikel 20.

Gelet op deze bepaling verdient het aanbeveling de toelichting tezamen met het samenwerkingsakkoord in het Belgisch Staatsblad bekend te maken.

*

*

*

OPMERKINGEN BIJ HET ONTWERP VAN GOEDKEURINGSDECREET.

1. Men stelle het opschrift als volgt :

"Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, en de toelichting, ondertekend te Brussel op 8 maart 1994".

2. Men redigere het dispositief als volgt :

"Artikel 1. Het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, en de toelichting, ondertekend te Brussel op 8 maart 1994, worden goedgekeurd.

Art. 2. Dit decreet treedt in werking op ..." (1).

(1) Zie de algemene opmerking 3 in verband met de retroactieve inwerkingtreding. Het is uiteraard wenselijk dat alle betrokken wetgevers in hun akten van goedkeuring de inwerkingtreding op dezelfde wijze zouden regelen.

De algemene vergadering van de afdeling wetgeving was samengesteld uit :

de Heer	P. TAPIE,	eerste voorzitter,
Mevrouw de Heer	S. VANDERHAEGEN, R. ANDERSEN,	kamervoorzitters,
de Heren	Y. BOUCQUEY, D. VERBIEST, C. WETTINCK, Y. KREINS, M. VAN DAMME, D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, J. GIJSSELS, J. DE GAVRE, F. DELPEREE, P. GOTHOT, E. WYMEERSCH, J. van COMPERNOLLE, A. ALEN, J.-M. FAVRESSE,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouwen	F. LIEVENS, J. GIELISSEN,	griffiers.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. J. REGNIER, eerste auditeur, en G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota's van het Coördinatiebureau werden opgesteld en toegelicht door de HH. R. HENSENNE en J. CLEMENT, adjunct-referendarissen.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

P. TAPIE.